

Arrest

nr. 315 444 van 24 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 28 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN /oco advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 2 juni 2022.

1.2. Op 19 maart 2024 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Tigrinya machtig is. Zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 23 april 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten, van Tigrinya-etnie en christen te zijn. U heeft uw volledige leven in Eritrea in het dorp Bishuka, käbabi Ghaza Irab, subzoba Shamboko, zoba Gash Barka gewoond samen met uw ouders en drie broers. Uw volledige gezin woont momenteel nog steeds in uw geboortedorp.

U bent tot de vijfde graad naar school geweest en u heeft nooit gewerkt in Eritrea.

In 2016, toen u zestien jaar was, kreeg u van de Eritrese autoriteiten een oproepingsbrief om zich aan te melden voor de verplichte legerdienst. U en uw vriend K. wouden hier niet aan deelnemen en besloten het land te verlaten.

U bent te voet naar Ethiopië gereisd, waar u vijf jaar in Badume, Shararo, Aba Gunda, Addis Abeba en Gonder heeft doorgebracht. U bent vervolgens naar Soedan gereisd, waar u twee maanden heeft verbleven, en bent dan via Libië, Italië en Luxemburg naar België gekomen. U bent hier op 2 juni 2022 toegekomen en heeft op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Bij terugkeer naar Eritrea vreest u door de Eritrese autoriteiten gearresteerd te worden en verplicht te worden de eindeloze legerdienst uit te voeren.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij terugkeer naar Eritrea vreest u door de Eritrese autoriteiten gearresteerd te worden en verplicht te worden de eindeloze legerdienst uit te voeren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd.19/03/2024, hierna CGVS, p.20)

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de door u verklaarde vertrekdatum van 2016 (CGVS, p.7) niet overeenkomt met de datum van 2020 die u bij de Luxemburgse asielinstanties heeft opgegeven (zie administratief dossier). Verder heeft u op 02/12/2021 ook frauduleus aan de Luxemburgse politie verklaard dat u op 30/08/2005 geboren zou zijn (zie administratief dossier), wat zou betekenen dat u op het moment van de feiten minderjarig was en wat niet overeenkomt met de geboortedatum die u bij de Belgische en Italiaanse asielinstanties heeft opgegeven. De vaststelling dat u er niet voor terugdeinst de ordediensten en de asielinstanties belast met uw verzoek om internationale bescherming om de tuin te leiden en niet eenduidig aangeeft wanneer u uit Eritrea zou zijn vertrokken ondermijnt de geloofwaardigheid van uw identiteit en relaas reeds op zeer ernstige wijze.

Vervolgens wordt uw Eritrese nationaliteit in twijfel getrokken.

Uw algemene kennis over Eritrea vertoont immers enkele opmerkelijke hiaten. Hoewel u zeer vlot bepaalde algemene informatie over Eritrea kan meegeven, zoals welke zoba's (CGVS, p.4) en etniciteiten (CGVS, p.4) er in Eritrea zijn, hoe het Eritrese volkslied gaat (CGVS, p.23) en dat men op 24 mei 1991 de Onafhankelijkheidsdag en nationale feestdag in Eritrea viert (CGVS, p.22), heeft u merkwaardig genoeg geen weet van andere, even algemene informatie over Eritrea. Zo kent u de recente geschiedenis van Eritrea niet, u verklaart namelijk dat Eritrea voor haar onafhankelijkheid tot Italië behoorde (CGVS, p.24). Dat Eritrea decennialang een onafhankelijkheidsstrijd tegen Ethiopië heeft gevoerd, is u blijkbaar onbekend. Over het referendum van 1993, de de jure onafhankelijkheid van Eritrea, heeft u eveneens geen weet (CGVS, p.22).

Hoewel u de Ethiopische kalendermaand 'Ginbot' gebruikt om aan te geven wanneer de Eritrese martelaarsdag plaatsvindt, kan u merkwaardig genoeg geen andere maanden uit de Ethiopische kalender opnoemen (CGVS, p.22). De vaststelling dat u slechts één Ethiopische maandnaam kan opnoemen om één specifieke Eritrese feestdag te plaatsen, komt uiterst ingestudeerd over. Hoewel u verklaart dat het Eritrese regenseizoen in de zomer plaatsvindt, kan u noch in de Ethiopische maanden, nog in de Gregoriaanse maanden aangeven wanneer de zomer in Eritrea begint (CGVS, p.24). U weet niet welke noodnummers men in Eritrea dient te bellen wanneer ze een ziekenwagen of politie nodig hebben (CGVS, p.21). Hoewel u de Eritrese dienstplicht vreest, kan u enkel vertellen dat de militaire dienst geen einddatum heeft en dat deze hard is (CGVS, p.23). Dat u niet verder komt dan algemeenheden die door eender wie op het moment zelf bedacht kunnen worden over de militaire dienst, terwijl zowel uw vader (CGVS, p.5) als uw oudere broer M. (CGVS, p.6) zagezegd de legerdienst (gedeeltelijk) zouden hebben uitgevoerd, wekt geen al te geloofwaardige indruk. Hierbij kan ook nog opgemerkt worden dat u niets kan vertellen over de giffa waarmee uw broer is meegenomen voor de verplichte legerdienst (CGVS, p.7) of hoe hij de dienst uiteindelijk heeft ontvlucht (CGVS, p.23), wat wijst op een desinteresse in uw hoofde die niet te rijmen valt met uw eigen vrees voor de verplichte Eritrese legerdienst. Ook over Wi'a, het befaamde trainings- en detentiecentrum aan de kust van de Rode Zee waar o.a. dienstplichtontduikers zoals uzelf werden opgesloten, kan u enkel vertellen dat u weet dat het een militair kamp is en niets meer dan dat (CGVS, p.25). Hoewel u verklaart voetbal te volgen (CGVS, p.22), kan u geen enkele voetballer noemen die voor het nationale team of zelfs maar ergens binnenlands in Eritrea speelt (CGVS, p.22). Merkwaardig genoeg kan u wel vlot meerdere bekende Eritrese wielrenners noemen (CGVS, p.22). Het gegeven dat u wel vlot enkele atleten kan opnoemen van een sport waar Eritrea alom geweten goed in is, terwijl u geen enkele Eritrese naam kan noemen van een sport die u - naar eigen zeggen - zelf volgt, komt de geloofwaardigheid van uw relaas wederom niet ten goede. Hoewel u correct aangeeft dat men in Eritrea de nekfa als munteenheid gebruikt en dat één nekfa als biljet voorkomt, verklaart u verkeerdelijk dat men in Eritrea geen munten gebruikt (CGVS, p.25, info in uw administratief dossier). U heeft geen weet van de rellen tussen Eritrese voor- en tegenstanders van het regime die zich in februari 2024 in Den Haag hebben voorgedaan, enkele weken voor uw onderhoud op het CGVS, wat aantoonst dat u niet in contact staat met andere Eritrese vluchtelingen in deze contreien. Ten slotte is het opmerkelijk dat u enerzijds stelt tot de vijfde graad naar school te zijn geweest (CGVS, p.4), maar anderzijds verklaart niet te kunnen schrijven in het Tigrinya (CGVS, p.4). Gezien er in Eritrea in het Tigrinya les wordt gegeven aan kinderen wiens moedertaal het Tigrinya is (zie info in uw administratief dossier), zou bijgevolg van u verwacht mogen worden dat u ook in het Tigrinya zou kunnen schrijven. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het loutere gegeven dat u Tigrinya spreekt onvoldoende is om uw Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. Uit objectieve informatie die aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat men ook buiten Eritrea Tigrinya spreekt (zie bijlage administratief dossier).

De vaststelling dat u enerzijds wel vlot bepaalde algemene, makkelijke opzoekbare informatie over Eritrea kan vertellen, maar anderzijds geen weet heeft van andere, even algemene informatie en tot slot volkomen te kort schiet wanneer u naar dagdagelijkse, doorleefde informatie wordt gevraagd, wekt sterk de indruk dat u bepaalde informatie over Eritrea heeft ingestudeerd in een poging uw Eritrese nationaliteit geloofwaardig te maken.

Gezien er opvallende hiaten in uw algemene kennis rond Eritrea te vinden zijn en gezien u volkomen te kort schiet wanneer u naar elementaire, dagdagelijkse zaken als de Eritrese kalendermaanden of de telefoonnummers van de nooddiensten wordt gevraagd, kan er geen geloof worden gehecht aan uw zelfverklaarde Eritrese nationaliteit.

Vervolgens kan er door de vele vaagheden, inconsistenties en onwaarschijnlijkheden in uw relaas ook geen geloof worden gehecht aan uw illegaal vertrek uit Eritrea.

Wanneer u – meermaals - wordt gevraagd te vertellen hoe u uit Eritrea bent u vertrokken, bent u telkens uiterst vaag over de exacte manier waarop u de landsgrens heeft overgestoken (CGVS, p.7, p.8). Na meerdere aansporingen verklaart u uiteindelijk dat u in de nacht één uur heeft gewandeld tot een droogstaande rivier aan de grens met Ethiopië, die u vervolgens heeft overgestoken (CGVS, p.8). Vervolgens stelt u dat de Ethiopische troepen jullie per auto naar het dorp Badume hebben gebracht (CGVS, p.8). Dieper bevraagd naar waar en wanneer de Ethiopische troepen jullie exact hebben gevonden, stelt u **eerst** dat u het zich niet kan herinneren (CGVS, p.9), **dan** dat de soldaten – eenmaal jullie over de grens waren - tot bij jullie kwamen en dat ze zeiden dat jullie de nacht bij hun moesten doorbrengen (CGVS, p.9), **vervolgens** dat jullie eigenlijk na de grensovergang in de Ethiopische velden hebben geslapen en dat jullie door Ethiopische soldaten omsingeld waren toen jullie wakker werden (CGVS, p.9) en **ten slotte** dat jullie aan de voet van een berg sliepen, wakker werden en dat jullie toen aan de soldaten op de berg zijn gaan melden dat jullie in Ethiopië waren (CGVS, p.9). Gevraagd hoe het komt dat uw verhaal op amper vijf minuten tijd tot vier keer toe is veranderd, herhaalt u enkel dat jullie in de ochtend naar de soldaten gingen, dat deze jullie zeiden dat jullie de dag en nacht met hun moesten spenderen en dat ze de volgende dag een transport voor jullie gingen

voorzien naar Badume (CGVS, p.9, p.10). De vaststelling dat u in uw relaas over uw vertrek uit Eritrea eerst uiterst vaag bent over de exacte manier waarop u het land heeft verlaten en dat uw verklaringen vervolgens dergelijke inconsistenties bevatten, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en van uw zeggende herkomst.

Ook uw verklaringen over uw tijd in Badume zijn alles behalve overtuigend. U verklaart dat u één week in Badume heeft doorgebracht in “shelters” op de top van een lokale berg, samen met tien andere Eritreeërs (CGVS, 11). Merkwaardig genoeg kan u geen enkele naam van uw landgenoten noemen (CGVS, p.12). U stelt dat deze opvangplaats geen naam had (CGVS, p.11), waardoor het bestaan van deze plaats niet nagekeken kan worden. Gevraagd om de opvangplaats te beschrijven, komt u niet verder dan te stellen dat die beschuttingen uit zink gemaakt waren (CGVS, p.11). Ondanks dat jullie bewakers/soldaten hadden die het drinkwater regelden (CGVS, p.12), stelt u dat het de dorpsbewoners van Badume waren die uit “sympathie” voor jullie kookten en het eten dan aan de bewakers gaven (CGVS, p.11, p.12). Het is uiterst merkwaardig dat de dorpsbewoners in een door oorlog geteisterd grensdorp in Ethiopië – een land met één van de laagste BBP per capita in de wereld – dermate sympathiek zouden staan naar Eritrese vluchtelingen. Ook hier zijn er – opnieuw – enkele merkwaardige inconsistenties in uw relaas te vinden. Gevraagd naar hoe het toilet in uw opvangplaats geregeld was, stelt u dat er geen badkamers waren en dat men naar de velden moest om zich te wassen (CGVS, p.12). Dieper bevraagd naar hoe dat wassen in de velden dan in zijn werk ging, ontwijkt u de vraag door te stellen dat er toch wel een douche in uw opvangplaats was (CGVS, p.12). Verder verklaart u over uw vertrek uit Badume dat enkel uw vriend en u in de auto zaten (CGVS, p.12), om vervolgens te stellen dat de andere acht Eritreeërs toch ook wel met jullie in de auto zaten (CGVS, 12). De vaststelling dat u uiterst vage en zeer onwaarschijnlijke verklaringen over uw tijd in Badume aflegt en dat uw verhaal bovendien – wederom – inconsistenties vertoont, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas en herkomst uit Eritrea verder.

Over uw overige verklaringen over uw tijd in Shararoh, Aba Guna, Mai Aini en Addis Abeba kan samenvattend gesteld worden dat deze – alweer – telkens uiterst vaag zijn en een alles behalve doorleefde indruk maken. Gevraagd wat u vijf dagen in Shararoh deed, is het antwoord “niets” (CGVS, p.14). Het enige wat u kan vertellen is dat u daar in een huis van het Rode Kruis zat (CGVS, p.13). U weet niet meer hoe lang de auto rit naar Aba Guna was (CGVS, p.14). Gevraagd wat u een maand lang in Aba Guna heeft gedaan, is het antwoord - opnieuw - “niets” (CGVS, p.14). U kan niet vertellen of u daar in een accommodatie van het Rode Kruis of UNHCR zat (CGVS, p.14). Gevraagd wat u in de vier jaar dat u in het Mai Aini vluchtelingenkamp zat heeft gedaan, is het antwoord – wederom – “niets” (CGVS, p.15). U verklaart dat jullie de politie belden wanneer er problemen in het kamp waren (CGVS, p.16). Gevraagd naar wat het nummer van de politie in Ethiopië was, ontwijkt u de vraag door te stellen dat jullie eigenlijk nooit belden gezien er altijd politie rondom het kamp was en dat jullie hen altijd verbaal konden roepen (CGVS, p.26). Hoewel u met 5.000 Eritreeërs in dat kamp zat, verklaart u merkwaardig genoeg dat jullie dat er niets werd gedaan op de nationale feestdag van Eritrea (CGVS, p.5).

Ook over uw tijd in Addis Abeba, waar u twee maanden zat, kan u enkel vertellen dat u daar enkel neerzat (CGVS, p.17). Wanneer u gevraagd wordt wat u vervolgens twee maanden in Soedan heeft gedaan, is uw antwoord – in lijn met uw vorige verklaringen – “niets”. De vaststelling dat u, ondanks de vele aansporingen en opportuniteiten, **niets inhoudelijks of doorleefd** kan vertellen over plekken waar u maanden en zelfs jaren heeft doorgebracht en telkens niet verder komt dan summiere elementen die door eender wie op het moment zelf bedacht kunnen worden, zou verklaard kunnen worden door het gegeven dat u – zoals u in Luxemburg heeft aangegeven – pas in 2020 uw land van herkomst heeft verlaten en dus ook niet daadwerkelijk al die maanden en jaren in de door u verklaarde plekken heeft doorgebracht.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u noch met officiële documenten, noch met foto's of video's uw zelfverklaarde Eritrese nationaliteit of verblijf in het buitenland kan staven (CGVS, p.7). Van een verzoeker om internationale bescherming mag echter verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. U dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker

om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas.

*Uw advocaat geeft toe dat u geen brede kennis had over bepaalde onderwerpen, maar dat dit begrijpelijk is gezien uw leeftijd en gezien u Eritrea reeds enkele jaren heeft verlaten (CGVS, p.27). U verklaarde bij de Luxemburgse asielinstanties echter dat u Eritrea verliet in 2020, wat betekent dat u toen tweeëntwintig was en er dus weldegelijk van u verwacht mag worden dat u enige elementaire en doorleefde informatie over het leven in Eritrea kan geven. Zelfs indien we de door u in België verklaarde vertrekdatum van 2016 (CGVS, p.7) volgen, biedt dit geen verschuiving voor de **hiaten in uw kennis** en de **vaagheden** en **inconsistenties** in uw relaas. De opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.*

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggestuurd naar Eritrea, het door u genoemde land van herkomst, vermits geen geloof wordt gehecht aan uw Eritrese nationaliteit"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 § 5, 48/8, 48/9 en 62, § 2 van de Vreemdelingenwet; van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en van de zorgvuldigheidsplicht.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de motieven in de bestreden beslissing inzake de vertrekdatum. Hij legt uit dat hem bij aankomst in Luxemburg werd verteld dat hij moest zeggen dat hij minderjarig was om papieren te kunnen krijgen en dat hij daarom zich in Luxemburg minderjarig verklaarde. Hij stelt dat hij inderdaad in 2016 uit Eritrea is vertrokken toen hij 16 jaar oud was en dat hij nooit heeft verklaard dat hij in 2020 uit Eritrea vertrokken is.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de motieven inzake zijn algemene kennis. Hij stelt ten eerste dat het CGVS over het hoofd lijkt te zien dat hij tot het vijfde leerjaar is opgeleid en Eritrea heeft verlaten toen hij 16 jaar oud was aangezien hij in 2016 vertrok. Hij verliet het land als minderjarige wat verklaart waarom hij sommige details zoals wat er met zijn broer gebeurde niet gedetailleerder kan vertellen omdat hij sinds 2016 geen direct contact meer heeft gehad met hem. Hij wijst er ook op dat hij zijn "*jongste jaren in dit land heeft doorgebracht*", wat ook verklaart waarom hij niet de diepgaande en gedetailleerde kennis kan hebben die een volwassene zou hebben en bovendien heeft hij weinig scholing gehad in Eritrea waardoor zijn kennis van de historische context minder groot is. De commissaris-generaal testte verzoekers kennis over Eritrea en uit het voorgaande volgt dat zijn kennis van Eritrea grenzen kent aangezien hij slechts 16 jaar in het land woonde. Ten tweede stelt hij dat hij bij het CGVS een hele reeks informatie heeft kunnen geven over Eritrea, des te meer omdat hij Tigrinya spreekt en het gaat volgens verzoeker niet om algemene informatie maar over informatie die hij heeft omdat hij een deel van zijn leven in Eritrea doorbracht.

Wat zijn kennis van de kalender betreft, geeft hij aan dat hij de maanden van het jaar in de kalender kent maar dat hij ze niet heeft genoemd bij het CGVS omdat hij dacht dat hij ze in de juiste volgorde moest opnoemen, wat hij niet kan. Wat zijn sportkennis betreft wees hij er tijdens het persoonlijk onderhoud op dat hij niet regelmatig het voetbal volgt, maar meer geïnteresseerd is in wielrennen, een sport die bekender is in Eritrea en dat hij verschillende sporters heeft kunnen noemen. Het feit dat hij niet op de hoogte was van conflicten die in februari 2024 in Den Haag hebben plaatsgevonden kan niet automatisch worden afgeleid uit het gebrek aan contact met de Eritrese gemeenschap en er zijn geen andere of gedetailleerdere vragen over gebeurtenissen gesteld. Het CGVS maakt volgens verzoeker een oppervlakkige analyse van zijn verklaringen

en lijkt geen belang te hechten aan het feit dat hij meer dan drie uur werd verhoord en hij details over Eritrea heeft kunnen geven.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de motieven inzake zijn vertrek uit Eritrea. Hij stelt dat hij zijn land op zeer jonge leeftijd heeft verlaten en daarbij traumatische ervaringen heeft meegemaakt en dat dit een grote impact heeft gehad op hem. Hij had weinig omhanden tijdens zijn verblijf buiten Eritrea en bracht zijn dagen door zonder veel te doen en dit verklaart waarom hij niet in staat is om veel details te verstrekken over zijn reisroute en de verschillende plaatsen waar hij verbleef. De omstandigheden waarin hij opgroeide, gecombineerd met de traumatische ervaringen hebben zijn geheugen en vermogen om zich specifieke details te herinneren ernstig beïnvloed. Hij wijst erop dat het geheugen van een kind anders werkt dan dat van een volwassene en dat traumatische ervaringen vaak leiden tot fragmentarische of vervormde herinneringen. Verzoeker stelt dat hij niet regelmatig naar school ging in Eritrea en geen gestructureerde dagelijkse activiteiten had en waarschijnlijk heeft hij bepaalde herinneringen trachten te verdringen als een manier om met zijn angst en onzekerheid om te gaan. Zijn focus was voornamelijk op overleven en omgaan met angst. Er moet rekening worden gehouden met deze context zo stelt verzoeker en dus moeten er niet te strenge eisen worden gesteld aan zijn vermogen om gedetailleerde informatie te verstrekken.

Verzoeker wijst er tenslotte op dat het onmogelijk is voor hem om documenten over te leggen die zijn identiteit aantonen aangezien hij zijn militaire dienst niet vervuld heeft en niet in Eritrea is gebleven. De situatie waarin hij zich bevindt maakt het buitengewoon moeilijk om officiële papieren te bemachtigen die zijn identiteit kunnen bevestigen.

Hij besluit dat gelet op zijn nationaliteit en het Eritrese beleid ten aanzien van zijn burgers en zijn illegaal vertrek uit het land, hem internationale bescherming moet worden verleend.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde te worden erkend als vluchteling, in subsidiaire orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in meest subsidiaire orde, de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Verzoeker legt een aanvullende nota neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden meegedeeld:

1. Doorcertificaat;
2. Kopie van de identiteitskaart van verzoekers vader;
3. Verschillende foto's van verzoeker toen hij in een vluchtelingenkamp in Eritrea verbleef;
4. Foto's van verzoeker tijdens zijn migratieroute.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt

om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221475).

Het onderzoek naar het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel gebeurt in het licht van de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“ § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij*

naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2. Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn beschermingsverzoek de Eritrese nationaliteit te bezitten en verklaart vervolging te vrezen in geval van terugkeer naar Eritrea omdat hij in 2016 op zestienjarige leeftijd geen gehoor heeft gegeven aan een oproepingsbrief van de Eritrese autoriteiten om zich aan te melden voor de verplichte legerdienst. Volgens zijn verklaringen reisde hij samen met zijn vriend K. te voet naar Ethiopië waar hij vijf jaar verbleef in verschillende plaatsen. Na een kort verblijf in Soedan reisde verzoeker volgens zijn verklaringen via Libië, Italië en Luxemburg door naar België waar hij in juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

In de bestreden beslissing wordt in essentie gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker verklaarde Eritrese nationaliteit aangezien hij enerzijds bepaalde makkelijk op te zoeken algemene informatie over Eritrea kan vertellen maar andere algemene informatie dan weer niet en volkomen tekort schiet wanneer hem naar dagdagelijkse “doorleefde” informatie wordt gevraagd waardoor de indruk bestaat dat hij bepaalde informatie over Eritrea heeft ingestudeerd in een poging om zijn Eritrese nationaliteit geloofwaardig te maken.

Verder wordt gewezen op zijn vage, inconsistente en onwaarschijnlijke relaas over zijn illegaal vertrek uit Eritrea waardoor ook hieraan geen geloof kan worden gehecht, dat zijn verklaringen over zijn tijd in Badume, Shararoh, Aba Guna, Mai Aini en Addis Abeba allesbehalve overtuigend zijn en telkens vaag en allerminst doorleefd en dat hij zijn verklaarde nationaliteit noch met officiële documenten, foto's of video's kan staven. Ook wordt gewezen op verzoekers verklaringen bij de Luxemburgse autoriteiten waar hij verklaarde in 2020 te zijn vertrokken uit Eritrea en op het gegeven dat hij bij de Luxemburgse en Italiaanse autoriteiten een andere geboortedatum heeft opgegeven dan bij de Belgische autoriteiten.

5.3. De nationaliteit van een verzoeker om internationale bescherming of het gebrek eraan is een cruciaal element bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Internationale bescherming wordt slechts verleend indien de verzoeker zich niet wil of kan beroepen op bescherming door de autoriteiten van het land waarvan hij de nationaliteit bezit of, indien hij geen nationaliteit bezit, het land van gewoonlijk verblijf. Het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming vereist bijgevolg een toekomstgerichte beoordeling ten aanzien van het land van nationaliteit of gewoonlijk verblijf van de verzoeker. Hoewel de Raad en de commissaris-generaal niet de bevoegdheid hebben om de nationaliteit van een persoon vast te stellen, dienen zij wel een beoordeling te maken in functie van het land waarvan de persoon de nationaliteit bezit (EUAA, *Judicial Analysis, Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System*, February 2023, p. 175).

Op verzoeker rust de verplichting om alle elementen die belangrijk zijn voor de beoordeling van zijn beschermingsverzoek zo spoedig mogelijk voor te leggen met inbegrip van documenten en verklaringen die betrekking hebben op zijn nationaliteit. De afwezigheid van een bewijskrachtig document inzake de beweerdde nationaliteit leidt niet noodzakelijkerwijze tot de conclusie dat verzoeker deze nationaliteit niet bezit of niet aannemelijk maakt. De omstandigheden waarin vluchtelingen hun land dienen te verlaten kunnen ertoe leiden dat zij documenten die hun nationaliteit kunnen aantonen zoals een paspoort, identiteitskaart of geboorteakte niet kunnen meenemen of dat dergelijke documenten verloren gaan. Wanneer geen enkel overtuigend document voorligt met betrekking tot de beweerdde nationaliteit, impliceert dit dat de asielinstanties dienen te beoordelen of verzoeker deze nationaliteit aannemelijk maakt op basis van zijn verklaringen. Verzoekers kennis over de geschiedenis, taal, cultuur, politieke situatie en dagelijkse leven in zijn beweerdde land van nationaliteit is daarbij een belangrijke indicator met dien verstande dat daarbij voor ogen moet worden gehouden dat het bezit van nationaliteit als dusdanig niet noodzakelijk het verblijf in deze staat impliceert (EUAA, *Judicial Analysis*, p. 181).

5.4. Verzoeker legde bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming geen enkel document neer ter staving van zijn beweerdde nationaliteit. Uit de lezing van de bestreden beslissing en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekers kennis over verschillende aspecten van het leven in Eritrea werd getest.

De commissaris-generaal komt daarbij tot het besluit dat verzoeker weliswaar op de hoogte is van bepaalde algemene informatie over Eritrea, zoals aspecten van de Eritrese administratieve organisatie, van de in Eritrea aanwezige etnische groepen, de datum van Onafhankelijkheidsdag en het Eritrese volkslied, informatie die volgens de commissaris-generaal makkelijk opzoekbaar is, maar anderzijds geen weet heeft

van andere even algemene informatie en volkomen tekort schiet wanneer naar dagdagelijkse doorleefde informatie wordt gevraagd. Wat dit laatste betreft wordt verwezen naar zijn verklaring dat Eritrea voor haar onafhankelijkheid tot Italië behoorde, dat het hem onbekend is dat het land decennialang een onafhankelijkheidsstrijd tegen Ethiopië heeft gevoerd, geen weet heeft over het referendum van 1993, hij geen andere maanden uit de Ethiopische kalender kan opnoemen behalve één specifieke naam om één Eritrese feestdag te plaatsen, niet kan aangeven wanneer de zomer begint, niet weet welke noodnummers moeten gebeld worden voor een ziekenwagen of politie, hij weinig kan vertellen over de militaire dienst en niet kan vertellen over Wi'a en de giffa waarmee zijn broer is meegenomen, wel vlot meerdere Eritrese wielrenners kan opsommen maar geen voetballers hoewel hij verklaarde voetbal te volgen, hij verkeerdelijk verklaart dat in Eritrea geen munten gebruikt worden en geen weet heeft van de rellen tussen Eritrese voor-en tegenstanders van het regime die zich in Den Haag in februari 2024 hebben voorgedaan. Voorts wordt gesteld dat het loutere gegeven dat hij Tigrinya spreekt onvoldoende is om zijn Eritrese nationaliteit te bewijzen aangezien men ook buiten Eritrea Tigrinya spreekt.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift onder meer op dat hij heel wat informatie heeft gegeven bij het CGVS die getuigt van kennis over Eritrea die verzoeker heeft omdat hij een deel van zijn leven in Eritrea heeft gewoond.

Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekers kennis over Eritrea volgens de dossierbehandelaar niet onbestaande is. Zo kan hij volgens de bestreden beslissing op correcte wijze aangeven welke zoba's en etniciteiten er zijn in Eritrea en kan hij het Eritrese volkslied zingen en kan hij ook de exacte datum van Onafhankelijkheidsdag geven. Verzoeker blijkt volgens de aanduidingen van de dossierbehandelaar in de notities van het persoonlijk onderhoud ook de Eritrese vlag correct te kunnen tekenen en noemt hij ook een aantal Eritrese zangers, en de titel van een lied van één van deze zangers (NPO, p. 21) en een aantal wielrenners en verklaarde hij eveneens correct dat de Nakfa de munteenheid is in Eritrea (NPO, p. 25). Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker, verklaarde dat Eritrea in het verleden een conflict heeft gehad met Ethiopië (NPO, p. 24), zodat de stelling in de bestreden beslissing dat het jarenlange conflict met Ethiopië hem onbekend is als dusdanig niet blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker geeft tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens een aantal antwoorden op vragen over de bekendste rivieren en steden in Gash Barka, TV kanalen in Eritrea en een vermoedelijk bekende Eritrese persoon die in de bestreden beslissing niet worden vermeld en waarover evenmin in de notities van het persoonlijk onderhoud wordt aangeduid of zij volgens de dossierbehandelaar al dan niet correct zijn.

Het administratief dossier bevat zes objectieve bronnen met landeninformatie over Eritrea. Vier bronnen (Tigrinya, *University of Cambridge language centre*, Eritrea.be: Languages in Eritrea, R. Sheshi-van der Sluis en L. van der Zijden-Holstvoogd, Kentalis, 23 november 2018, UNICEF, *Eritrea. The impact of language policy and practice on children's learning: Evidence from Eastern and Southern Africa*, 2017) hebben specifiek betrekking op de taal Tigrinya en het onderwijs niveau en de landen waar deze taal wordt gesproken. De overige twee bronnen, Eritrea.be: *Currency and exchange facilities* en De Standaard, *Dertien aanhoudingen na rellen in Den Haag, zes agenten gewond*, 18 februari 2024, hebben specifiek betrekking op de munteenheid en in Eritrea gebruikte betaalmiddelen.

In zoverre in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de antwoorden die zijn gegeven door verzoeker op vragen die betrekking hebben op de geschiedenis van Eritrea, het Wi'a kamp, het gebrek aan kennis van de Ethiopische kalender en de Eritrese dienstplicht bevindt zich geen objectieve informatie in het administratief dossier op grond waarvan zou kunnen nagegaan worden of deze al dan niet correct waren en stroken met objectieve landeninformatie over Eritrea. Hetzelfde geldt overigens voor de antwoorden die door verzoeker zijn gegeven en in de bestreden beslissing als correct worden omschreven.

De commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is ter terechtzitting, heeft evenmin haar standpunt inzake de door verzoeker ingeroepen middelen en argumenten in het verzoekschrift door middel van een nota kenbaar gemaakt.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat door de vele vaagheden, inconsistenties en onwaarschijnlijkheden in zijn relaas ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn illegaal vertrek uit Eritrea. Daarbij wordt overwogen dat verzoeker nagenoeg niets weet te vertellen over de lange periode gedurende dewelke hij volgens zijn verklaringen in Ethiopië in verschillende steden doorbracht en evenmin over zijn verblijf in Soedan en wordt besloten dat *“De vaststelling dat u, ondanks de vele aansporingen en opportuniteiten, niets inhoudelijks of doorleefd kan vertellen over plekken waar u maanden en zelfs jaren heeft doorgebracht en telkens niet verder komt dan summiere elementen die door eender wie op het moment zelf bedacht kunnen worden, zou verklaard kunnen worden door het gegeven dat u – zoals u in Luxemburg heeft aangegeven – pas in 2020 uw land van herkomst heeft verlaten en dus ook niet daadwerkelijk al die maanden en jaren in de door u verklaarde plekken heeft doorgebracht”*. Verzoeker verklaarde zowel in Italië, Luxemburg en België dat hij de Eritrese nationaliteit bezit. Artikel 2, n) van de Kwalificatierichtlijn definieert het begrip land van herkomst als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de*

vroegere gewone verblijfplaats”. Gelet op het gegeven dat in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan zijn illegaal vertrek uit Eritrea en wordt gewezen op zijn verklaringen in Luxemburg dat hij in 2020 Eritrea verliet, lijkt de commissaris-generaal in dit onderdeel van de bestreden beslissing uit te gaan van de hypothese dat verzoekers land van herkomst Eritrea is. De bestreden beslissing lijkt bijgevolg minstens dubbelzinnig, zonet intern tegenstrijdig gemotiveerd in de mate dat enerzijds geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaarde Eritrese nationaliteit op grond van zijn (gebrek aan) kennis over bepaalde aspecten van Eritrea maar tegelijk wordt gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan zijn illegaal vertrek uit Eritrea en de verklaring voor zijn gebrek aan kennis over Ethiopië, het land waar hij vier jaar verbleef zou kunnen liggen in het feit dat hij zijn land van herkomst zoals hij verklaarde in Luxemburg, verliet in 2020.

Gelet op de kennis die verzoeker volgens de bestreden beslissing en de notities van het persoonlijk onderhoud wel tentoonspreidde over Eritrea en die niet uitsluitend algemene gemakkelijk opzoekbare landeninformatie maar ook specifieke informatie over het land en het dagelijks leven lijkt te omvatten, het feit dat verzoeker Trigrinya spreekt, een taal die niet uitsluitend maar ook in Eritrea wordt gesproken, en het ontbreken van voldoende nauwkeurige landeninformatie in het administratief dossier noodzakelijk om het geheel van verzoekers verklaringen en kennis over zijn beweerde land van nationaliteit te toetsen, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft onderzocht.

De analyse in de bestreden beslissing dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen in Luxemburg de geloofwaardigheid van zijn identiteit en relaas ondermijnen, volstaat in de huidige stand van zaken niet om de conclusie van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers zelfverklaarde Eritrese nationaliteit, te onderschrijven. De door verzoeker bij aanvullende nota neergelegde documenten zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat de Raad geen kennis van de inhoud ervan kan nemen en deze documenten uit de debatten worden geweerd in toepassing van artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad. De foto's die volgens de toelichting in de aanvullende nota verzoeker tonen tijdens zijn migratieroute naar België en toen hij in een vluchtelingenkamp was, bevatten geen informatie met betrekking tot verzoekers beweerde nationaliteit.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad *in casu*, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 april 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET